

VABILO

glasbenikom
— godbenikom

trobentarjem, klarinetistom, saxofonistom, rogistom, baritonistom, pozavnistom in drugim instrumentalistom!

MLADI GODBENIK! Če si želiš muziciranja v vrstah Viške godbe, najmlajše godbe v Sloveniji, pridruži se nam. Igramo vse vrste glasbe, od klasične, narodne, rocka, jazza do zabavne glasbe.

Smo sodobno oblečeni, brez tipiziranih uniform. Da so naša dekleta in fantje uspešni, kaže podatek, da smo v letih 1992 in 1993 osvojili ZLATA ODLIČJA v III. in II. skupini Slovenskih pihalnih orkestrorov.

Letos, 16. aprila tekmujemo v Krškem v I. skupini, kjer bomo dobili vizo za gostovanja in tekmovanja v tujini.

Imamo dobre prostore na Brdu, Brdnikova 14, Ljubljana, Dom krajanov Brdo.

Prijavite se lahko vsak **ponedeljek** in **četrtek** od 19. do 21. ure.

Pridruži se nam, mladi ljubljanski godbenik, ne bo ti žal.

Vabijo te mladi godbeniki Viške godbe.

Vabilo na pevsko revijo

Zveza kulturnih organizacij vabi na revijo ženskih, moških in mešanih zborov, ki bo 13. maja ob 19.30 v prosvetnem društvu HORJUL.

20. aprila ob 20. uri: Vesela znanost — okolje (predavanje)

Boris Kryštufek — Izumiranje in varovanja živalskih vrst

21. aprila ob 21. uri: Andrej Moravčič & Matjaž Pikalo — Fantovščina (mednarodni ljubavni dramolet)

22. aprila ob 21. uri: Gledališče Ane Monroe — variete

23. aprila ob 17. uri: Trnkova sabotaža — pomladni živžav

ob 20. uri: filmi študentov AGRFT

25. aprila ob 21. uri: Improliga: Gledališče Ane Monroe vs. lovke

27. aprila ob 20. uri: Zijah Sokolovič — Glumac... je glumac... je glumac

29. aprila ob 21. uri: Gledališče Ane Monroe — variete

30. aprila ob 17. uri: Trnkova sabotaža — predstava za otroke

4. maja ob 20. uri: Vesela znanost (ciklus predavanj okolje)

Zdenko Lapajne — Šest držav proti eni šoli in dedičem (Mladika 1886—1994)

5. maja ob 21. uri: Pesniški kabaret: Svetlana Makarovič

6. maja ob 21. uri: Gledališče Ane Monroe — Variete

10. maja ob 20. uri: Zijah Sokolovič — Glumac... je glumac... je glumac

11. maja ob 20. uri: Vesela znanost (ciklus predavanj okolje) Tone Wraber — O rastlinah

12. maja ob 21. uri: filmska projekcija: Smrt v Sarajevu (režija: Kulenović)

13. maja ob 21. uri: Gledališče Ane Monroe — Variete

Kulturni utrip v Šentjoštu

Občni zbor KPD Ivan Cankar

Leto je naokrog in s tem tudi čas, ko pregledamo kaj smo in česa nismo storili. Občni zbor KPD — IC Šentjošt je bil 19. februarja. Kot prvo so izvolili delovno predsedstvo, potem pa uvodni pozdrav in poročilo predsednika Janeza Kavčiča.

Zatem je spregovoril Lojze Oblak kot predstavnik dramske sekcije in režiser igre Kekec. Pri tem mu je veliko pomagal Talal Hadi, za kar mu je tudi hvaležen. Igra je doživela velik odziv, saj so doslej imeli že 20 predstav. Z njo se nameravajo predstaviti tudi v Benečiji, na Koroškem in v Porabju. Med tem časom pa vadijo že drugo igrano Namišljeni zdravnik — komedijo, katero sta 5. marca premierno predstavila režiserja Janez Demšar in David Tominc. Sodeluje 7 igralcev.

V nadaljevanju so svoje delo predstavile še druge sekcije: folklor, knjižnica, pevski zbor.

Pevski zbor praznuje letos prvo obletnico. Deluje pod vodstvom Janeza Kotarja in šteje 25 pevcev. Imeli so že svoj samostojni koncert. 13. maja pa se nameravajo udeležiti Revije pevskih zborov v Horjulu.

Gostili so tudi belgijske pevce slovenskega rodu in domačega izseljenskega duhovnika g. Vinkota Žaklja z razstavo njegovih fotografij ter knjige.

8. januarja pa je bilo slišati ime Šentjošt tudi preko meja naše države. Takrat je bila v Šentjoštu javna radijska oddaja Koncert iz naših krajev, na katerem je najbolj pogumno od domačinov spregovorila Mici Štefančič. Ves izkupiček je bil namenjen dodelavi balkona v dvorani. Z njega bomo lahko že letos poleg ostalih predstav občudovali Miklavža, katerega vsako leto pripravijo, kljub temu, da je npr. zadnje Miklavževanje stalo 60 tisoč sit, prostovoljnih prispevkov pa je bilo za vsega 9 tisoč sit. V načrtu imajo še izdajo vaškega časopisa, fresko na zunanji steni doma Ivana Cankarja, izolacijo oken in podstrešja, ureditev gar-

Nov uspeh Nataše Potočnik

Na letošnjem mednarodnem prvenstvu Avstrije v jazz baletu, ki je bilo 26. marca v Linzu, je naša občanka in vsestranska plesalka Nataša Potočnik iz Dobrove s svojim soplesalcem Urošem Balantičem (oba trenirata v plesni skupini Mojce Horvat) osvojila zavidljivo tretje mesto. Skupina Mojce Horvat pa je prav tako osvojila tretje mesto. Odlične uvrstitve pa so vsem zagotovile nastop na mednarodnem prvenstvu, ki bo maja v Bruslju.

RAZSTAVE

Samo Kovač na Rači

26. marca so v Galeriji Skedenj na Trubarjevi domačiji na Rači odprli razstavo akademskega slikarja Sama Kovača. O njegovih slikah je umetnostni zgodovinar in kritik Franc Zolar zapisal: »Njegove slike Krajine in vedut nam v slikarskem smislu lahko pričarajo intimo vzdušje, hkrati pa tudi lepoto in osnovne karakteristike vidnega in doživetega sveta.« Ob otvoritvi razstave sta nastopila Branko Miklavc z verzij iz Dume in Darjan Božič z Izborom in Montažo glasbe.

Košutova in Šuštaršičeva v Preserju

V marcu sta se v prostorih preserske osnovne šole predstavili nekdanji učenci Mihaela Košuta z grafičnimi listi in Lucija Šuštaršič s kiparskimi deli.

Barjanska dela Jerneja Sterleta

14. aprila bo v galeriji Knjižnice Prežihov Voranc odprta razstava likovnih del Jerneja Sterleta iz Črne vasi na temo barjanskih motivov. Vsa likovna dela, bodisi slike ali skulpture iz narave so tesno povezane z življenjem in zgodovinskimi izročili Ljubljanskega barja.

Aleš Fevžer v Konexu

Vse do prvih dni maja bo v Konexu (Cesta na Brdo 109) odprta izredno zanimiva razstava športnih fotografij Aleša

Fevžerja. Avtor, ki predstavlja svoje fotografije pod naslovom »Tisočinka sekunde« je dejansko uspel ujeti v objektiv tiste najbolj doživljive, pa morda po drugi strani tudi najbolj skrite trenutke v tekmovanjih in življenju športnikov, bodisi domačih ali najbolj znanih svetovnih prvakov. In kot nam je dejal Aleš, ki je mimogrede povedano tudi naš občan, je ta razstava tako kot tudi vrsta njegovih izjemno uspešnih umetniških fotografij, plod večletnega dela, predvsem pa izkušnje, ki jih je pridobil sprva v okolju, kjer je živel in se udeleževal (lokalni časopis, tabornišvo, šola) in je takorekoč s fotografskim aparatom sledil utripu življenja v vseh njegovih porah. Skratka, razstava vredna ogleda!

Vida Fakin v Iliriji

Do 28. aprila bodo v Galeriji Ilirije na Tržaški cesti 40 na ogled oljne slike akademske slikarke Vide Fakin. Slike sodijo v njen zadnji ciklus in opozarjajo na pomen surrealističnih elementov na delih nekaterih slovenskih slikarjev. Naj opozorimo, da bodo v tej galeriji v maju na ogled skulpture Mojce Smredu. Z otroškimi ilustracijami pa se bo v juniju predstavila Mojca Cerjak.

galerija ilirija

derob... V spodnjem delu so odstopili polovico garderobne sobe za telefonsko centralo.

Kljub temu, da deluje v društvu sorazmerno malo članov in da nekateri delujejo celo v treh

Premiera komedije

NAMIŠLJENI ZDRAVNIK

Bogata družina pričakuje zdravnika. Med tem pa pride zavarovalni agent. Imajo ga za zdravnika. Ker je človek z dobro nabrušenim jezikom, mu pretvarjanje ne dela težav, vse dokler...

Tako so nas v soboto 5. (premiera) in v nedeljo 6. marca povabili k ogledu predstave člani dramske sekcije pri KPD — IC Šentjošt. Ni kaj. Človek si želi videti razplet takega začetka. Vsem, kateri smo si ogledali to predstavo, ni bilo žal. Pa ne mogoče toliko zaradi vsebine same, kakor s presenetljivo dobro igrano vseh sodelujočih. Seveda moramo gledati z očmi amaterskega gledališča. Vsekakor ne smemo pozabiti dejstva, da so bili štirim od skupaj sedem igralcev to prvi odrski koraki. Dokazali so, da so kljub svoji mladosti ter malo izkušnjami dobra skupina. Lahko smo začutili njihovo željo, da s pridnostjo in zavzetostjo ustvarijo dobro igrano.

Pisatelj H. Weigel je v svojem delu kritično ocenil psihiatrjo, seveda na humoristični način. Znano je, da je težko ustvariti dobro komedijo, še posebno akcijsko. Zato smo še toliko bolj veseli, da je to v veliki meri uspelo našima mladima režiserjema Davidu Tomincu in Janezu Demšarju — oba prvič v tej vlogi. Da pa je komedija NAMIŠLJENI ZDRAVNIK še bolj zaživela, pa gre iskrena zahvala tudi Tafal Hadiju za vso strokovno pomoč.

Naj ob koncu čestitam vsem sodelujočim ter se jim zahvalim za trud in za vse tiste ure, ki so jih žrtvovali za uspeh predstave. Zahvala pa gre tudi vsem sponzorjem, ki so pripomogli k uspešni izvedbi.

ŠPELA GRDADOLNIK

sekcijah, moramo priznati, da so uspešna, predvsem pa ambiciozna skupina.

Končali so kot se v tem kraju spodobi, s kleptom ob domači klobasi in škodolici toplega čaja. Gašper Tominc, Šentjošt

Folklorna skupina
Dolomiti je bila v Švici

Člani folklorne skupine »Dolomiti« z Dobrove smo preživeli dneve okoli Cvetne nedelje v Švici. Udeležili smo se postne akcije Fastenopler 1994, ki je potekala pod geslom »Žene oblikujejo svet«. Dvakrat smo postavili bogato Velikonočno razstavo s prti, pirhi in pisanicami, ljubljanskimi butaricami, jerbasi, ragljami, velikonočnim pecivom in še mnogo drugimi stvarmi. Naša dekleta so pokazala izdelavo posebnih pisanic, ljubljanskih butaric ter klekljanja čipk. Velikonočno razstavo smo popestrili z belokranjskimi, prekmurskimi, primorskimi in gorenjskimi plesi ter petjem in instrumentalno izvedbo iz različnih slovenskih pokrajin, oblečeni v ustrezne narodne noše. Bilo je veselo. Našli smo tudi nekaj časa za ogled švicarskih mest in muzejev. V Bernu so nas v središču mesta navdušili medvedi, v Baslu smo si ogledali razstavo o rimskih Pompejih v Antičnem muzeju, kjer smo s pomočjo računalnikov spoznavali njihovo zgodovino. Folkloristi smo seveda obiskali tudi muzej fol-

Zahvala našim sponzorjem: Avtokleparstvo — avtoveleka Kucler, Inštitut Milan Vidmar, Rastlinjaki Schwartzman, Frizerski salon Bogataj Anica in Technoproc, ki so pripomogli k temu, da smo se lahko odzvali povabilu ga. Ljudmile Schmid-Semrl iz Švice. Zahvalili bi se še Tončiču Herič za podarjene pisanice in prikaz njihove izdelave, Andreji Krvinu za podarjene lecte in vsem tistim, ki so kakorkoli pomagali, da je naš projekt v Švici uspel.

klorne umetnosti v Burgdorfu. Ob gledanju razstavnih izložb in dia-pozitivov smo poslušali razlago in glasbo razstavnih instrumentov. Slovenski izseljenec Martin pa nas je povabil na večerjo in razkazal vinsko klet, kjer smo poskusili zlatno vinsko kapljico. Naša turneja se je zaključila na Cvetno nedeljo s celotnim kulturnim programom ob Velikonočni razstavi. Z navdušeno publiko smo zaplesali še nekaj ljudskih plesnih korakov imenovanih zibenšrit. Bilo je polno dobre volje. Ko smo pomahali Švici v slovo, smo se ustavili še v Liechtensteinu, kjer je bilo nekaj časa za nakup in ogled mesta, nato pa smo polni lepih in nepozabnih vtisov, naužiti svežega alpskega zraka in oboroženi s polnimi foto aparati krenili na pot proti domu.

MAJDA KONČAN IN ROBI KRŽIČ

Srečanje mladih lutkovnih skupin

V knjižnici Prežihov Voranc na Viču se je končalo že šestnajsto srečanje lutkovnih skupin iz naših šol. To pot se je predstavilo šest skupin s prav toliko igranicami, za katere so lutke otroci večeidel izdelali kar sami. Učenci osnovne šole Oskar Kovačič so se tokrat predstavili z igrano »Zabice v rdečih kapačih« Helen Bechlerove (mentorica Sonja Grošelj), učenci OŠ Livada z igrano Janeza Bitenca »Medvedek Mikec« (mentorica Marija Obreza), lutkovna skupina OŠ Trnovo z delom Jane Milčinski »Kdor izbira, izberek dobi« (mentor Jurko Miran), OŠ Vič z »Ruskimi pravljicami« (mentorica Bojana Šivic), učenci OŠ Vrhovci z igrano »Čokomiška in njen rojstni dan« Nataše Čebulj (mentorica Nataša Čebulj) in OŠ Škofljica s staro ljudsko igrano »Mojca Pokraculja« (mentorica Draga Košak).

Galerijski prostor knjižnice Prežihov Voranc je bil kar pretesen za vso nastopajočo mladež in solarje, ki so si prišli ogledat igrice, to ali ono predstavo pa si je z veseljem ogledal tudi marsikak obiskovalec knjižnice. O zanimivem srečanju mladih lutkovnih skupin so nam sami lutkovni ustvarjalci povedali:

Sonja Grošelj, mentorica OŠ Oskar Kovačič: »Otroci se pri teh igrinah vsekakor sprostitjo, uživajo. Tega otrokom manjka, zato bi bilo treba pripraviti še več takšnih srečanj. Lutke kar sami izdelujemo. Tako otroci tudi na likovnem področju veliko pridobijo. Glasbo nam pripravljajo Maja Volarič. Simbol naše šole je zelena zabica, zato smo se tudi toliko lažje odločili za to igrano («Zabice v rdečih kapačih»).

David Omahen, učenc OŠ Oskar Kovačič: »Za ta nastop smo vadili le kak mesec, in to le nekajkrat na teden po kake pol ure. Sam sem bil hkrati napovedovalec in vrabček. Zelo rad nastopam, saj se pri tem sprostim.«

Tina Učakar, učenka OŠ Vrhovci: »Igrice, ki smo jih videli, so zelo dobre. Sama sem že četrtič na takšno srečanje in tudi zdaj nastopam. Igram Zobomiška v igrici »Čokomiška in njen rojstni dan«.

B. V.

Rudi Simčič v Prežihovem Vorancu

Najboljše slike Rudija Simčiča nas ne razočarajo. Mogoče je to posledica slikarjeve senzibilnosti in pa temperamenta, ki ga ne zanima toliko akademska dovršenost, ampak platno dobesedno izpolni z neugnanimi potezami čopiča in reliefnimi namazi barv. Nobenega omahovanja, nobene preračunljivosti ne zasledimo v tem slikarskem rokopisu, ampak čutimo energijo in neposrednost. In pa seveda silno poetičnost.

Razstavljenih je osemnajst njegovih oljnih slik — dva portreta, tihožitja, akt in krajine. To naj bi bil pregled njegovega več kot štiridesetletnega ustvarjanja. Naj bi bil, pa ni, saj je naslikal preko tisoč olj in je teh osemnajst slik le skromen delček tega, kar mu je ostalo. Najboljše stvari so mu odkupili ali pa jih je podaril ljudem, ki so jih znali ceniti. Tako so njegova dela v Švici, Kanadi, Holandiji, Nemčiji, Italiji, celo na Japonskem in še kje po svetu, kar je za slikarja sicer priznanje, obenem pa bo težko predstaviti njegov celoviti

opus. Za zgodovino je treba povedati, da je Rudi Simčič, ki letos praznuje svojo štiriinšedesetletnico, že daljnega leta 1953 opustil varno kariero uslužbenca in se povsem posvetil slikanju. Nase je opozoril s takimi potezami, kot je bila razstava na ograji pred Narodno galerijo.

Vendar je treba povedati — ob vsej kritičnosti navkljub, da je Simčič izrazita slikarska osebnost. Nekatere njegove krajine, ki jih je slikal brez tiste ambicije, da pove nekaj globokoumnega, so preprosto čudovite. Gre za čisto običajne, vsakdanje motive iz Barja, okolice Viča, Malega Grabna, Stranske vasi... hiše, vrbe, krajina v različnih svetlobnih razpoloženjih in letnih časih. Ob gledanju se zdi, da skoraj lahko sežemo po rečeh, ki se ne dajo povedati z besedami, vendar jih nejasno občutimo: v žareči svetlobi zimskega dne ali melanholičnega sončnega zahoda na Barju... Simčiču je uspelo, da to prepričljivo izrazi na platnu svojih podob. FRANCE ZUPAN